

16854/14

(OR. en)

PRESSE 648
PR CO 71

PRESSMEDDELANDE

3359:e mötet i rådet

Utrikes frågor

Utvecklingsfrågor

Bryssel den 12 december 2014

Ordförande

Federica Mogherini

Unionens höga representant för utrikes frågor och
säkerhetspolitik

P R E S S

Rue de la Loi 175 BE – 1048 BRYSSEL Tfn: +32 2 281 6319 / 63 19 Fax: +32 2 281 80 26
press.office@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/press>

De viktigaste resultaten från rådets möte

Efter 2015

Rådet diskuterade den senaste utvecklingen, särskilt den nyligen offentliggjorda sammanfattande rapporten från FN:s generalsekreterare, och de nästa stegen med koppling till ramen för tiden efter 2015, den nya ramen för det internationella samfundets insatser för fattigdomsutrotning och hållbar utveckling.

EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Federica Mogherini sade följande: "Principen för nästa globala ram är att ingen ska lämnas på efterkälken, och det gäller hela världen, inte bara vissa delar. Med rådets nya slutsatser kommer EU att tala med en röst om agendan för tiden efter 2015", tillade hon.

EU och dess medlemsstater stöder helhjärtat en ambitiös och inkluderande förändringsagenda för tiden efter 2015. Snart inleds slutförhandlingarna i FN för förberedelse inför konferensen om utvecklingsfinansiering i juli och FN-toppmötet om utvecklingsagendan för tiden efter 2015 i september 2015. EU utvecklar också sin ståndpunkt genom rådsslutsatser, vilka kommer att antas av rådet (allmänna frågor) den 16 december, och kommer att fortsätta med detta under de kommande månaderna.

Ebola

Under lunchen informerade EU:s ebolasamordnare Christos Stylianides ministrarna om krisen och EU:s svar. De diskuterade medelfristigt och långfristigt stöd till återuppbyggnad och återhämtning efter epidemin. I det internationella samfundet är EU och medlemsstaterna tillsammans den största givaren i strävan att hejda utbrottet av ebola och utfästelserna från kommissionen och medlemsstaterna överskrider nu 1,1 miljard euro.

INNEHÅLL¹

DELTAGARE	4
------------------------	----------

PUNKTER SOM DISKUTERADES

Efter 2015.....	6
Migration, flyktingar och utveckling	6
Ebola	10
Jämställdhetsfrågor	10

ANDRA, GODKÄNDA PUNKTER

UTVECKLINGSSAMARBETE

– Den privata sektorns roll i utvecklingssamarbete	11
– Handlingsplan för nutrition	17
– Årlig rapport om EU:s utvecklings- och biståndspolitik	20
– Avtal om ekonomiskt partnerskap med Västafrika.....	22

UTRIKES FRÅGOR

– Förbindelserna mellan EU och Ukraina	22
– EU-frivilliga för humanitärt arbete.....	22

¹

- När uttalanden, slutsatser eller resolutioner har antagits formellt av rådet anges detta i rubriken för punkten i fråga, och texten står inom citattecken.
- Dokument som det hänvisas till i texten finns på rådets webbplats <http://www.consilium.europa.eu>.
- Antagna rättsakter med offentliga uttalanden till rådets protokoll markeras med asterisk. Uttalandena finns på rådets webbplats eller kan fås från presstjänsten.

DELTAGARE

Den höga representanten

Federica MOGHERINI

Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

Belgien:

Dirk WOUTERS

Ständig representant

Bulgarien:

Rumen ALEKSANDROV

Biträdande utrikesminister

Tjeckien:

Martin TLAPA

Biträdande utrikesminister

Danmark:

Mogens JENSEN

Handels- och utvecklingsminister

Tyskland:

Gerd MÜLLER

Förbundsminister för ekonomiskt samarbete och utveckling

Estland:

Matti MAASIKAS

Ständig representant

Irland:

Declan KELLEHER

Ständig representant

Grekland:

Kyriakos GERONTOPOULOS

Statssekreterare för utrikes frågor

Spanien:

Jesús Manuel GRACIA ALDAZ

Statsekreterare för internationellt samarbete och för Latinamerika

Frankrike:

Pierre SELLAL

Ständig representant

Kroatien:

Vesna PUSIĆ

Förste vice premiärminister samt utrikes- och Europaminister

Italien:

Lapo PISTELLI

Biträdande utrikesminister

Cypern:

Kornelios KORNELIOU

Ständig representant

Lettland:

Zanda KALNIŅA-LUKAŠEVICA

Parlamentssekreterare vid utrikesministeriet

Litauen:

Andrius KRIVAS

Biträdande utrikesminister

Luxemburg:

Romain SCHNEIDER

Socialminister, minister för samarbete och humanitärt bistånd samt idrottsminister

Ungern:

István MIKOLA

Statssekreterare för säkerhetspolitiskt samarbete och internationellt samarbete, utrikes- och handelsministeriet

Malta:

Marlene BONNICI

Ständig representant

Nederländerna:

Lilianne PLOUMEN

Minister för utrikeshandel och utvecklingssamarbete

Österrike:

Walter GRAHAMMER

Ständig representant

Polen:

Marek PRAWDA

Ständig representant

Portugal:

Luís CAMPOS FERREIRA

Statssekreterare med ansvar för utrikes- och
samarbetsfrågor

Rumänien:

Radu PODGOREAN

Statssekreterare vid utrikesministeriet

Slovenien:

Bogdan BENKO

Statssekreterare vid utrikesministeriet

Slovakien:

Peter BURIAN

Statssekreterare vid utrikesministeriet

Finland:

Sirpa PAATERO

Utvecklingsminister

Sverige:

Isabella LÖVIN

Biståndsminister

Storbritannien:

Justine GREENING

Minister för internationell utveckling

Kommissionen:

Neven MIMICA

Ledamot

Karmenu VELLA

Ledamot

Christos STYLIANIDES

Ledamot

PUNKTER SOM DISKUTERADES

Efter 2015

Rådet diskuterade den senaste utvecklingen, särskilt den nyligen offentliggjorda sammanfattande rapporten från FN:s generalsekreterare, och de nästa stegen med koppling till ramen för tiden efter 2015, den nya ramen för det internationella samfundets insatser för fattigdomsutrotning och hållbar utveckling.

EU och dess medlemsstater stöder helhjärtat en ambitiös och inkluderande förändringsagenda för tiden efter 2015. Snart inleds slutförhandlingarna i FN för förberedelse inför konferensen om utvecklingsfinansiering i juli och FN-toppmötet om utvecklingsagendan för tiden efter 2015 i september 2015. EU utvecklar också sin ståndpunkt genom rådsslutsatser, vilka kommer att antas av rådet (allmänna frågor) den 16 december, och kommer att fortsätta med detta under de kommande månaderna.

Migration, flyktingar och utveckling

Rådet diskuterade de sammankopplade frågorna migration, flyktingar och utveckling. Det antog följande slutsatser om migration i EU:s utvecklingssamarbete:

"Inledning

1. Rådet erinrar om sina slutsatser om högnivådialogen om migration och utveckling 2013 och om ökad koppling mellan utveckling och migration. Genomförandet av de särskilda åtagandena i dessa slutsatser bör fortsätta. Migrationens betydelse i utvecklingssamarbetet och det behov som följer därav att hantera migrationsfrågan på ett övergripande sätt, även ur utvecklingssynpunkt, måste också beaktas fullt ut.
2. Rådet upprepar sin beslutsamhet att säkerställa säker, kontrollerad och laglig migration, med full respekt för de mänskliga rättigheterna, och är medvetet om frågans brådskande natur på grund av konflikter och kriser runtom i världen och de utmaningar utan motstycke som följer därav, med flyktingar och internflyktingar samt för värdsamhällen och värdländer. Rådet betonar också att de flesta flyktingar och internflyktingar nu lever i situationer som drar ut på tiden och erinrar om sitt åtagande om genomförande av den internationella skyddsramen, särskilt 1951 års Genèvekonvention angående flyktingars rättsliga ställning.
3. Rådet erinrar om de framsteg som gjorts på senare tid, framför allt när det gäller FN:s högnivådialog om migration och utveckling 2013 och Globala forumet för migration och utveckling 2014. Rådet välkomnar i detta sammanhang att migrationsfrågan tas upp i kommissionens meddelande Ett anständigt liv för alla: från vision till kollektiva åtgärder och i slutdokumentet från den öppna arbetsgruppen. Väl hanterad migration och rörlighet för människor bör erkännas i agendan för tiden efter 2015 som potentiella utvecklingsfrämjande faktorer.

4. Att maximera den positiva effekten på utvecklingen av en väl hanterad migration är en viktig politisk prioritering för EU, vilket visas av den dubbla politiska ramen på detta område. Kopplingen mellan migration och utveckling är en av de tematiska prioriteringarna i den övergripande strategin för migration och rörlighet, som bildar en övergripande ram för EU:s externa migrationspolitik, och är också integrerad i EU:s ram för utvecklingspolitik, där agendan för förändring utgör den senaste byggstenen.
5. Rådet erinrar om migrationens betydelse, som ett av de fem prioriterade områdena inom EU:s åtaganden för en konsekvent politik för utveckling. Rådet fastslår på nytt att en konsekvent politik bör föras inom många olika interna och externa politikområden, däribland politiken i partnerländer, för att förstärka migrationens utvecklingsfrämjande potential. Det finns framför allt ett behov av att mer systematiskt införliva utvecklingsdimensionen i migrationspolitiken. Rådet erinrar också om att det finns behov av större sammanhang och samordning mellan migrationspolitikens yttre dimension och dagordningarna för utveckling och utrikes frågor, om migrationens utmaningar och möjligheter ska kunna hanteras.
6. Rådet erinrar om det viktiga bidrag som utvecklingssamarbetet kan ge när det gäller att möta politisk och ekonomisk instabilitet och hantera brott mot de mänskliga rättigheterna, instabila situationer, konflikter, miljömässig sårbarhet, arbetslöshet och extrem fattigdom, som kan vara underliggande orsaker till irreguljär migration och tvångsförflyttningar.

Att fullt ut beakta de möjligheter och utmaningar som migrationen innebär i EU:s utvecklingssamarbete

7. Migration är en mångfasetterad företeelse med många kopplingar till andra områden för insatser, såsom sysselsättning, hälso- och sjukvård, utbildning, socialt skydd och klimatförändring. Mot denna bakgrund rekommenderar rådet att migrationsfrågan mer systematiskt införlivas i dialogen med partnerländer och parterregioner och i programplaneringen för utvecklingssamarbete, både på EU-nivå och medlemsstatsnivå, samt i nationella och regionala utvecklingsstrategier, där så är relevant.
8. Rådet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med utrikestjänsten ge vägledning om hur man införlivar och stärker migrationsdimensionen i både den politiska dialogen och programplaneringen. Rådet understryker behovet av fortsatta insatser för att stärka evidensbasen genom att förbättra insamlingen och analysen av uppgifter om migration, bland annat om migrationens effekter på utvecklingen, och för att förbättra förmågan att använda förvärvade kunskaper vid utformningen och genomförandet av politiken.

9. Det är ett gemensamt ansvar för ursprungs-, transit- och destinationsländer att säkerställa en ändamålsenlig migrationsstyrning och respekt för migranternas mänskliga rättigheter. Rådet betonar i detta sammanhang vikten av initiativ för kapacitetsuppbyggnad till stöd för våra partnerländer i deras hantering av migrationens utmaningar och möjligheter, särskilt när det gäller att engagera exilgrupper, främja laglig migration, förhindra irreguljär migration, bekämpa människosmuggling och människohandel – bland annat genom att bekämpa kriminella nätverk – samt när det gäller återtagande och återintegrering av återvändande. Rådet uppmanar till främjande av informationskampanjer om dessa frågor.
10. Med tanke på betydelsen av syd-syd-migrationen och låg- och medelinkomstländer som destinationsländer understryker rådet behovet av att gå vidare med dialog, samarbete och partnerskap med och bland dessa länder, för att öka medvetenheten om migrationens effekter på den ekonomiska utvecklingen, särskilt i fråga om regional arbetskraftsrörlighet, stödja utformningen av en integrationspolitik och interkulturell dialog samt stärka mekanismer för att hantera migranternas utsatthet, särskilt vad gäller kvinnor och barn. Särskilt fokus bör ligga på kampen mot rasism och främlingsfientlighet.
11. Rådet erinrar om de olika former av bidrag, inte bara ekonomiska sådana, utan också genom överföring av kunskaper, erfarenhet och teknik, och inom ramen för nationella försoningsprocesser, som medlemmar av exilgrupper kan erbjuda för utvecklingen av sina ursprungsländer. Vi understryker behovet av att förstärka relevanta institutionella aktörers förmåga i partnerländer, inbegripet lokala myndigheter, att samarbeta med exilgrupper och kanalisera deras bidrag i linje med nationella utvecklingsprioriteringar.
12. Migranter driver utvecklingen av ursprungsländer och destinationsländer framåt på många olika sätt. Migranter kan exempelvis spela en betydelsefull roll som entreprenörer och skapare av arbetstillfällen. Det är i detta sammanhang mycket viktigt att betona att en god samhällsstyrning och ett stimulerande företagsklimat är avgörande inslag för att främja exilgruppers entreprenörskap och investeringar. Kompletterande åtgärder för att stimulera kompetensrörlighet och cirkulär migration kan också bidra till ekonomisk utveckling.
13. Insatserna på EU-nivå för att minska kostnaderna för penningöverföringar bör upprätthållas samtidigt som man ägnar större uppmärksamhet åt att öka insynen i och konkurrensen på marknaden för penningöverföringar och åt att främja ett omfattande bruk av finansiella tjänster. Politisk dialog med berörda myndigheter i partnerländer kan spela en viktig roll för att främja de lagstiftningsreformer som krävs och därigenom maximera penningöverföringarnas inverkan på utvecklingen.

14. Rådet betonar att minskade ekonomiska och sociala kostnader i samband med migration kan ha en avsevärd effekt på utvecklingen. Samtidigt som man fortsatt uppmärksammar frågan om penningöverföringar måste även andra kostnader i samband med migration och rörlighet åtgärdas, såsom kompetensbrist på grund av emigration och kostnader för rekrytering av migranter som arbetskraft.

Att säkerställa en samordnad utvecklingssamarbetsstrategi när det gäller flyktingar och internflyktingar

15. Att stärka kopplingen mellan humanitärt bistånd och utveckling, också genom genomförande av agendan för motståndskraft, är helt avgörande för att säkerställa en enhetlig och övergripande EU-strategi i förhållande till tvångsförflyttningar, som också innefattar lämplig finansiering. Rådet konstaterar i detta sammanhang att flyktingar, internflyktingar och andra personer i behov av internationellt skydd, särskilt människor som varit på flykt i flera år, innebär betydande utmaningar men också potentiella möjligheter för värdländer och värdsamhällen. Dessa bör hanteras genom långsiktig utvecklingsplanering från ett tidigt skede av krisen, som kompletterar humanitära åtgärder.
16. Flyktingar och internflyktingar, liksom migranter i utsatta situationer, löper större risk att utsättas för olika former av människorättskränkningar och övergrepp, inklusive sexuellt och könsrelaterat våld. Rådet betonar vikten av att förhindra och minska sådant våld, av att säkerställa att de som överlever sådant våld kan få stöd och stödja partnerländer i denna strävan.
17. Rådet uttrycker sitt erkännande av de stora insatser som görs av värdländer och värdsamhällen i regioner intill konfliktområden som tar emot flyktingar och andra migranter. Partnerländernas kapacitet att hantera de många utmaningarna i samband med flyktingar och internflyktingar och att bättre utnyttja potentiella möjligheter, även genom att ge möjlighet till lokal integrering och tillgång till medel för självförsörjning, bör förstärkas avsevärt genom riktade insatser. Rådet välkomnar kommissionens arbete i nära samarbete med utrikestjänsten, och efterfrågar att en särskild strategi utformas för att förstärka engagemanget på detta område, inbegripet genom utarbetande av en enhetlig och samordnad utvecklingsstrategi i frågor som rör flyktingar och internflyktingar och säkerställande av lämplig finansiering.

Det fortsatta arbetet

18. Rådet uppmanar kommissionen att säkerställa att migrationens betydelse både som en möjlighet och en utmaning för utvecklingen beaktas fullt ut på EU-nivå genom att man integrerar migrationsdimensionen i EU:s utvecklingspolitik och utvecklingssamarbete där detta är relevant och säkerställer lämplig finansiering. EU:s insatser i fråga om migration och utveckling bör på ett heltäckande sätt hantera hela skalan av positiva och negativa effekter av migrationen på en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling för alla i ursprungsländer och destinationsländer.
19. Rådet uppmanar därför kommissionen att komma med ytterligare politiska riktlinjer och operativ vägledning, med inriktning på alla de områden som nämns ovan, genom att senast vid utgången av 2015 anta ett meddelande."

Ebola

Under lunchen diskuterade ministrarna och EU:s ebolasamordnare Christos Stylianides medelfristigt och långfristigt stöd till återuppbyggnad och återhämtning efter epidemin.

Jämställdhetsfrågor

Rådet informerades om det pågående arbetet på EU:s handlingsplan för jämställdhet i utvecklingssamarbetet.

ANDRA, GODKÄNDA PUNKTER

UTVECKLINGSSAMARBETE

Den privata sektorns roll i utvecklingssamarbete

Rådet antog följande slutsatser om en starkare roll för den privata sektorn i utvecklingssamarbete:

"Inledning

1. Rådet erinrar om sina föregående slutsatser om den privata sektorn i utvecklingssamarbete¹, och i synnerhet om sin maning till fortsatta diskussioner om verktyg och metoder för att göra de åtgärder som anges i kommissionens meddelande *En starkare roll för den privata sektorn i insatserna för att uppnå hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna*² operativa.
2. Rådet välkomnar de diskussioner som sedan sammankallades av ordförandeskapet och kommissionen och som omfattade ett stort antal intressenter. Dessa diskussioner har bekräftat att den privata sektorn framträder som en allt mer aktiv aktör på utvecklingsområdet. Samverkan mellan utvecklingspartner och aktörer inom den privata sektorn har också blivit mer mångfasetterad.
3. Rådet erinrar om att det övergripande målet inom detta politikområde förblir utrotning av fattigdom genom hållbar utveckling. Rådet understryker i synnerhet behovet av att förstärka den privata sektorns roll när det gäller att genomföra de framtida målen för hållbar utveckling och bidra till ekonomiskt tillväxt för alla, skapande av anständigt arbete, övergång till en grön ekonomi, livsmedels- och näringstrygghet, miljöskydd, lindring av och anpassning till klimatförändringen, social och ekonomisk egenmakt för kvinnor och ungdomar, med särskild fokus på de fattigaste och mest utsatta.
4. Rådet betonar i dag den privata sektorns avgörande roll i förhållande till det nya globala partnerskap som behandlas inom ramen för diskussionerna om agendan för tiden efter 2015.

¹ Dok. 11149/14.

² Dok. 9802/14.

Principer och kriterier

5. Vid efterforskningarna av nya metoder för att arbeta tillsammans med den privata sektorn i syfte att utnyttja dess expertis och resurser för inkluderande och hållbar utveckling är rådet medvetet om utmaningarna, t.ex. hur man ska fastställa bästa metoder och mallar för samarbete med den privata sektorn inom utvecklingssamarbetet, hur man ska garantera effektiv vägledning om och översyn över vederbörlig omsorg särskilt när det gäller mänskliga rättigheter, hur man ska säkerställa anpassning av intressen och ömsesidig ansvarsskyldighet bland olika berörda aktörer, hur man minskar renommérisker och förvaltningsrisker i synnerhet för EU och dess medlemsstater och hur man mäter verkan av den privata sektorns engagemang. Rådet noterar de relaterade diskussionerna inom ramen för OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) om den statistiska behandlingen av den privata sektorns instrument och finansiering med hävstång inom ramen för mätning av utvecklingsfinansiering efter 2015.
6. Rådet stöder därför de principer (fokus på sysselsättningsskapande, delaktighet och fattigdomsbekämpning, differentiering, ett marknadsbaserat tillvägagångssätt, tonvikt på resultat, en konsekvent utvecklingspolitik) och kriterier (mätbara utvecklingseffekter, additionalitet, neutralitet och öppenhet, gemensamt intresse och gemensamma mål och samfinansiering, demonstrationseffekt, iakttagande av arbetsnormer och sociala, miljörelaterade och skattemässiga normer, inbegripet respekt för de mänskliga rättigheterna) som föreslås av kommissionen som ett ramverk för att ta itu med dessa utmaningar och höja medvetenheten om möjligheterna och villkoren rörande partnerskap med en privata sektorn.
7. Rådet välkomnar medlemsstaternas åtagande att tillämpa denna ram i sitt stöd till och sina förbindelser med den privata sektorn i utvecklingssamarbete på bilateral och multilateral nivå som en grund för en gemensam strategi för EU och medlemsstaterna i syfte att uppnå ändamålsenlighet, utvecklingsresultat och bättre samordning av åtgärder till stöd för den privata sektorns utveckling och utvecklingspartnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn. Rådet noterar också att dessa principer kompletterar de grundläggande principerna från Busan om biståndseffektivitet genom ländernas egenansvar, inklusive det specifika åtagandet att påskynda strävandena att avbinda biståndet.
8. Rådet noterar att dessa kriterier bör användas som vägledning när man bedömer huruvida förslag till direkt stöd är lämpliga. Bedömningen bör i synnerhet tillämpa ett differentierat tillvägagångssätt för att ta hänsyn till arten och storleken för det berörda företaget inom den privata sektorn och det sammanhang i vilket det är verksamt. Kosekvens i förhållande till principerna och kriterierna eller en trovärdig bana som leder till dem måste utgöra en integrerad del av respektive partnerskap och planerade program. Dessutom uppmanar rådet kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att utbyta erfarenheter och fastställa hur man konkret ska tillämpa dessa principer och kriterier.

Åtgärder för att katalysera den privata sektorns engagemang och resurser för utveckling

9. Rådet konstaterar att kommissionens meddelande föreslår en ambitiös uppsättning åtgärder med potential att förbättra ändamålsenligheten i EU-stödet till den privata sektorns utveckling. Rådet uppmanar kommissionen att se till att denna nya strategiska ram och relaterade åtgärder i tillräcklig grad återspeglas i programplaneringen för EU:s utvecklingsbistånd för perioden 2014–2020 och uppmanar kommissionen att utnyttja den potential som utgörs av dess olika instrument för att se till att denna strategi kan tillämpas på ett konsekvent, effektivt och kompletterande sätt på subnationell, nationell, regional och global nivå.
10. Rådet anser att de åtgärder som föreslås i kommissionens meddelande och som gäller katalysering av den privata sektorns resurser och engagemang för utveckling kräver att EU och dess medlemsstater ytterligare intensifierar samverkan och genomför gemensamma åtgärder som bygger på expertis och kunskap, inklusive erfarenheter av övergångar, på global nivå, EU-nivå och medlemsstatsnivå: nedanstående punkter bör därvid beaktas.

Innovativa finansieringsinstrument och -mekanismer

11. Att få fram investeringar för utveckling från den privata sektorn förblir en utmaning. Rådet stöder användning av innovativa finansieringsinstrument och -mekanismer för att få fram ytterligare finansiering. Dessa kan inbegripa solidaritetsfonder, mekanismer med flera givare, mikrodonationer eller påverkansinvesteringar och kombinerade mekanismer.
12. I synnerhet kombinerade mekanismer utgör ett viktigt verktyg för att främja ekonomisk tillväxt, innovation och skapande av sysselsättning. Rådet erkänner det arbete som utförts av – och ser fram emot fortsatta ansträngningar från – kommissionen, medlemsstaterna och europeiska finansinstitut inom ramen för EU-plattformen för kombinerade mekanismer vid externt samarbete (Eubec) för att förstärka ändamålsenligheten genom att öka givarsamordning, främja arbetsfördelning och minska transaktionskostnaderna för partner och för att förbättra utvecklingsresultaten för kombinerade operationer, på grundval av tillvaratagna erfarenheter.
13. Rådet ser fram emot kommissionens genomförande av kombinationsramarna för finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskapsinstrumentet och EUF, inklusive kombinationsinstrument för Latinamerika, Centralasien, grannskapet, regioner och länder i Västindien och Stilla havet samt inrättandet av ett nytt kombinationsinstrument för Afrika. Användningen av kombinerade mekanismer bör bygga på europeiska givares och finansinstituts kumulativa strävanden och på en effektiv arbetsfördelning. Detta kunde uppnås genom att man uppmuntrar till mer omfattande medverkan i kombinationsverksamhet och främjar samordning mellan de olika involverade givarna och finansinstituten.

14. I synnerhet när det gäller mikroföretag samt små och medelstora företag, inklusive den informella sektorn, liksom sociala företag och kooperativ, uppmanar rådet kommissionen, medlemsstaterna och de europeiska finansinstituten att ägna särskild uppmärksamhet åt lokala banksystem och förbättra deras tillgång till kapital, långtidsfinansiering och finansiella tjänster, att i synnerhet stödja finansiering av kvinnor och unga företagare, att främja finansiering av företag inom den sociala ekonomin, yrkesutbildningssystem, och att stödja kontakter mellan företag och införande av bästa miljöpraxis. Åtgärder som förstärker små och medelstora företags tillträde till teknik och marknader bör också prioriteras. Särskild uppmärksamhet bör ägnas sektorer som hjälper fattiga och som har multiplikatoreffekt och skapar arbetstillfällen som motsvarar EU:s politiska agenda såsom hållbart jordbruk, jordbruksbaserad produktion, energi och företag som främjar en grön koldioxidsnål och klimattålig ekonomi. EU-AVS-programmet för etisk finansiering, en ny särskild post inom den befintliga investeringsfaciliteten för AVS-länderna som förvaltas av EIB, är välkommet i detta sammanhang. Genom att det kan bära högre risker än vad som är tillåtet inom investeringsfaciliteten stöder programmet projekt med högre utvecklingsmässiga effekter. Såväl den högre risken som de högre effekterna måste bedömas och rapporteras på lämpligt sätt.

Strukturerad dialog och inkluderande företagsmodeller: behovet av spridning

15. Rådet är helt övertygat om behovet av en strukturerad dialog med den privata sektorn som kunde inbegripa regeringar, lokala myndigheter, det civila samhällets organisationer, sociala partner, fackföreningar och näringslivsorganisationer, den akademiska världen och företrädare för den informella sektorn. Dialogen bör föras på lokal, regional och globalnivå och på sektorsbasis. Sådana dialoger bör inte överlappa med befintliga dialoger och bör när så är möjligt bygga på befintliga mekanismer på internationell nivå, t.ex. det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete.
16. Rådet är medvetet om att dialogen mellan den offentliga och den privata sektorn kan främja ett klimat som leder till ansvarsfulla investeringar, skapande av anständiga arbetstillfällen och hållbar utveckling, och förbättra den politiska ändamålsenligheten ☐ dessutom motsvarar den det allt starkare önskemålet från aktörer inom den privata sektorn att i högre grad involveras i beslutsfattandet inom den ekonomiska politiken och i synnerhet i främjandet av ett hållbart, öppet och företagervänligt klimat och ett sunt regelverk i partnerländer. Rådet välkomnar särskilt antagandet nyligen av de gemensamma samarbetsramarna för AVS och EU för stöd till utveckling av den privata sektorn i AVS-länderna och inrättandet av en EU-AVS-plattform för dialog som inkluderar aktörer från den privata sektorn.
17. Rådet välkomnar att kommissionen ställer sig bakom de gemensamma förklaringen från Busan om att utvidga och förstärka det offentlig-privata samarbetet för en hållbar tillväxt för alla på bred bas, liksom även kommissionens mer aktiva roll inom partnerskapen för välbästand och samverkan nyligen mellan aktörer och organisationer inom den privata sektorn, det civila samhällets organisationer och lokala aktörer inom ramen för det politiska forumet om utveckling. Rådet anser att alla sådana processer kan underlätta framgångsrik samverkan mellan den privata sektorn, det civila samhällets organisationer och lokala samhällsaktörer.

18. Rådet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans verka för att stödja ökning och spridning av inkluderande företagsmodeller och relaterade partnerskap med flera intressenter inom den privata sektorn, bygga vidare på befintliga initiativ och analysera möjligheter att utveckla synergier för att öka utvecklingseffekterna för EU:s och medlemsstaternas åtgärder. Rådet uppmuntrar i synnerhet kommissionen och medlemsstaterna att utbyta erfarenheter och underlätta tillgången till information om befintliga initiativ och program som erbjuder partnerskap och finansieringsmöjligheter för företag och andra berörda aktörer som är intresserade av partnerskap för utveckling.
19. Dessutom uppmuntrar rådet kommissionen att utforska innovativa metoder för att utveckla partnerskap med den privata sektorn inom program för utvecklingsbistånd i syfte att bland annat främja praktikantplatser som är öppna för unga européer och främja lokal ungdomssysselsättning. Rådet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att utforska hur man kan förstärka diasporasamhällenas roll inom utvecklingen av den privata sektorn i ursprungsländerna, i synnerhet för att främja investeringar och överföring av kunskaper.

Företagens sociala ansvar

20. Rådet stöder kommissionens och medlemsstaternas strävanden att främja företagens sociala ansvar, i synnerhet genom genomförande av internationellt erkända riktlinjer och principer, t.ex. FN:s vägledande principer om näringsliv och mänskliga rättigheter, Internationella arbetsorganisationens (ILO) trepartsförklaring om principerna för multinationella företag och socialpolitik, riktlinjerna för multinationella företag från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), Global Compact-initiativet från FN och internationella standardiseringsorganisationens ISO vägledande standard 26000 för socialt ansvarstagande.
21. Rådet understryker att företagens sociala ansvar, i synnerhet genom genomförandet av FN:s vägledande principer om näringsliv och mänskliga rättigheter och främjande av näringsfrihet i enlighet med artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, kommer att vara ett av de prioriterade områdena för EU-stödet för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter för perioden 2014–2020.
22. Rådet välkomnar det intensifierade internationella samarbetet som syftar till mer ansvarsfulla globala värdekedjor och uppmuntrar kommissionen att bli en aktiv partner på detta område. Rådet understryker att den växande insikten om att integration av sociala, miljömässiga och etiska frågor samt människorätts- och konsumentskyddsfrågor och en ansvarsmedveten förvaltning av värdekedjan i ett företags affärstransaktioner och affärsstrategi kan bidra till att förstärka dess konkurrenskraft och hållbarhet. Rådet erkänner medlemsstaternas behov av att engagera sina egna industrier i ansvarsfulla globala värdekedjor i synnerhet om de är verksamma i de mest behövande länderna. Offentlig-privata utvecklingspartnerskap bör bl.a. motivera den privata sektorn att gå utöver internationellt erkända normer i syfte att utveckla relevanta frivilliga strategier som blir allt viktigare.

23. När det gäller handelsförbindelser och ekonomiska förbindelser där den privata sektorn är en nyckelaktör, understryker rådet vikten av att hänvisa till internationellt erkända riktlinjer och principer om företagens sociala ansvar i de pågående och framtida förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap och andra bilaterala avtal och av att främja hållbar utveckling vid investeringar, utkontraktering och handel i och med partnerländer. Rådet understryker den privata sektorns ansvar för att främja de mänskliga rättigheterna, vilket omfattar barns och kvinnors rättigheter.
24. I detta sammanhang välkomnar rådet revideringen nyligen av direktiven om offentlig upphandling för att ta större hänsyn till miljömässiga och sociala aspekter och av redovisningsdirektivet om redovisning av icke-finansiell information. Rådet upprepar sin maning till förstärkning av den externa dimensionen av företagens sociala ansvar och av genomförandet av FN:s vägledande principer om näringsliv och mänskliga rättigheter, framför allt genom strategin för företagens sociala ansvar och handlingsplanen för mänskliga rättigheter och demokrati, som båda befinner sig under översyn, och genom OECD:s riktlinjer för multinationella företag.

Förstärkt EU-samordning till stöd för utvecklingen inom den privata sektorn: ökad slagkraft

25. Rådet välkomnar det initiativ som tagits av kommissionen och medlemsstaterna för att göra en kartläggning av den privata sektorns framtida utveckling och den privata sektorns insatser på nationell och regional nivå. Denna kartläggning bör bli ett första steg inom en mer ambitiös agenda för att öka EU:s och medlemsstaternas biståndseffektivitet på detta område och kan föras vidare inom gemensam programplanering och den därmed förbundna arbetsfördelningen. Rådet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta ytterligare särskilt inom ramen för framtida insatser som omfattar flera länder/regionala insatser i Asien, Västindien och Stilla havet, Centralasien, Latinamerika, grannskapet och i synnerhet Afrika.
26. Rådet kommer att noga se över utvecklingen på detta område och uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att regelbundet inom ramen för årsrapporten rapportera om genomförandet av de åtgärder och förslag som ingår i kommissionens meddelande och i dessa slutsatser och om samarbetet med den privata sektorn i allmänhet, i syfte att övervaka de framsteg som uppnåtts med de fastställda åtgärderna."

Handlingsplan för nutrition

Rådet har antog följande slutsatser om handlingsplanen för nutrition:

- "1. Rådet erinrar om sina slutsatser av den 28 maj 2013, där stöd uttrycktes för meddelandet "Bättre nutrition för mödrar och barn i det externa biståndet: ett politiskt ramverk för EU"¹ och där kommissionen uppmanades att utarbeta en handlingsplan för hur den kommer att gå till väga för att uppnå sitt mål för tillväxthämning.

"Inledning

2. Rådet framhåller på nytt sin oro inför de fortsatt höga nivåerna av undernäring, särskilt i utvecklingsländerna, där staterna står inför den tredubbla bördan av undernäring, övernäring och brister på mikronäringsämnen. De sammansatta och flerdimensionella orsakerna till undernäring kräver en holistisk och människorättsgrundad infallsvinkel, med särskild inriktning på kvinnor och barn. Rådet bekräftar på nytt vikten av att stärka synergieffekterna mellan humanitära aktörer och utvecklingsaktörer och välkomnar de pågående ansträngningarna i detta avseende. Rådet uppmuntrar särskilt antagandet av strategier för att bygga upp motståndskraft på alla nivåer, med tanke på den åtgärdsplan för motståndskraft i krisbenägna länder under perioden 2013–2020 (Action Plan for Resilience in Crisis Prone Countries 2013–2020) som förbinder agendan för motståndskraft och hanteringen av den nya given (New Deal) för engagemang i bräckliga stater.
3. Rådet inser att hunger och undernäring är både en orsak till och en följd av underutveckling. Undernäring är ett allvarligt hot mot social utveckling och ekonomisk tillväxt. Investeringar i nutrition ger å andra sidan en positiv social, ekonomisk och produktivitetmässig avkastning. Undernäring är en av de största aktuella globala utmaningar som det internationella samfundet möter i sin kamp mot fattigdom, växande ojämlikhet och social utslagning.
4. Rådet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att stödja ansträngningar från partnerländer som har stora problem med undernäring för att sätta en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning högt upp på den politiska dagordningen. I detta avseende efterlyser rådet även att särskild uppmärksamhet och övergripande hänsyn ägnas en tryggad livsmedelsförsörjning och bättre nutrition inom den ram som omfattar perioden efter 2015, med beaktande av de förslag i denna fråga som ingick i rapporten från den öppna arbetsgruppen för hållbara utvecklingsmål. Nutritionsinsatser bör inriktas på den bredare dimensionen av undernäring, bland annat övervikt och kostrelaterade icke-överförbara sjukdomar. Främjande av internationella standarder för säkra och trygga livsmedel bör också prioriteras.

¹ Dok. 7521/13.

5. Rådet uppmanar alla berörda intressenter att spela sina respektive roller i det faktiska genomförandet av åtagandena i Romdeklarationen om en tryggad global livsmedelsförsörjning genom tillhörande handlingsram, som antogs vid den andra internationella nutritionskonferensen 2014. Dessa dokument kan med fördel bidra till diskussionerna om ramen för tiden efter 2015. Denna ram som godkänts av EU och dess medlemsstater innehåller en uppsättning rekommenderade åtgärder som bidrar till att utrota svält och motverka alla former av undernäring i världen, inbegripet de globala mål när det gäller nutrition som fastställts av Världshälsoförsamlingen för 2025.

Kommissionens arbetsdokument "En handlingsplan för nutrition"

6. Rådet välkomnar kommissionens föredragning av handlingsplanen för nutrition¹, som är inriktad på undernäring och som anger hur EU på bästa sätt kan stödja partnerländerna, inklusive när det gäller att uppfylla kommissionens mål att minska antalet kroniskt undernärda barn under fem år med minst 7 miljoner senast 2025.
7. Rådet inser att våra ansträngningar behöver öka avsevärt om vi ska kunna nå Världshälsoförsamlingens mål om att minska tillväxthämning med 40 % fram till 2025 (dvs. med ca 70 miljoner barn). Rådet välkomnar därför den omständigheten att det i handlingsplanen för nutrition betonas att den nuvarande årliga minskningstakten i fråga om tillväxthämning måste accelereras i förhållande till den aktuella tendensen så att Världshälsoförsamlingens ovannämnda mål kan uppnås senast 2025. I detta sammanhang välkomnar rådet också utfästelser om ökade investeringar i nutrition från kommissionen och vissa medlemsstater inom ramen för 2013 års pakt om nutrition för tillväxt och andra forum.
8. Rådet betonar behovet av att åtgärda både de bakomliggande och de omedelbara orsakerna till undernäring, med särskild inriktning på kvinnor och barn. I detta avseende välkomnar rådet kommissionens och vissa medlemsstaters åtagande om att genomföra insatser med koppling till nutrition inom alla relevanta sektorer, genom att integrera nutritionsindikatorer och mål i, bland annat jordbruk och livsmedelstrygghet, hälsa, socialt skydd, vatten och hygien samt utbildningsprogram, tillsammans med särskilda program för nutrition som tar upp de omedelbara orsakerna till och följderna av undernäring.

¹ Dok. 11718/14.

9. Undernäring är en viktig faktor till den höga förekomsten av barns sjuklighet och dödlighet och ett hinder för en fullständig kognitiv och fysisk utveckling hos de barn som överlever den. Rådet välkomnar därför den särskilda inriktningen i den handlingsplan för insatser och politik avseende nutrition som är inriktad på kvinnor och barn, särskilt under den kritiska perioden de första 1 000 dagarna, dvs. en bra kost för gravida kvinnor och till och med barnets andra levnadsår, och en prioritering av kvinnor, barn och tonårsflickor, särskilt i fattiga landsbygdsområden och bland de mest utsatta grupperna. Betydelsen av amning av spädbarn som en del i insatserna med särskild koppling till nutrition bör lyftas fram. Rådet noterar att handlingsplanen för nutrition särskilt kommer att inriktas på följande: a) öka insatserna och det politiska engagemanget för nutrition, b) öka insatserna på nationell nivå och c) öka kunskapen om nutrition.
10. I detta sammanhang välkomnar rådet åtagandet från kommissionen och några medlemsstater om att utöka åtgärderna på nationell nivå under perioden 2014 – 2020. De planerade insatserna bör ta hänsyn till jämställdhetsaspekter, vara särskilt inriktade mot kvinnor och deras egenmakt och bör utformas så att de får största möjliga effekt för att minska hämmad tillväxt och komma till rätta med dess bakomliggande orsaker. De bör bygga kapacitet, kunskap och färdigheter och stärka och ta vara på expertis, investeringar och bidrag från lokala intressenter, regeringar, den privata sektorn, kunskapsinrättningar och icke-statliga organisationer.
11. Insatser för att stärka nationellt ledarskap, styrning och egenansvar över nutritionsmålen kräver att EU:s delegationer och EU-medlemsstaternas representationer engagerar sig ytterligare i den politiska dialogen och stöder nationella och regionala processer. EU:s gemensamma programplanering ger en sund ram för bättre samordning av insatser på nutritionsområdet liksom för att stödja partnerländerna vid utformningen och genomförandet av nationell nutritionspolitik, särskilt i länder med en hög tillväxthämningsbörda där det finns ett behov och en potential till gemensamma insatser och åtgärder. Rådet välkomnar åtagandet i handlingsplanen om att säkerställa synergi och samstämmighet mellan ländernas egen politik och program å ena sidan och regionala och internationella initiativ, å andra sidan.
12. Rådet uppmuntrar en anpassning av medlemsstaternas insatser till befintliga nationella strategier i partnerländerna och en nära samordning med kommissionens handlingsplan för nutrition och andra internationella initiativ. Befintliga samordningsmekanismer såsom Sun-rörelsen och kommittén för tryggad livsmedelsförsörjning, bör stärkas. Hänsyn bör tas till det arbete som utförs av andra relevanta kommittéer såsom FN:s ständiga nutritionskommitté. I synnerhet välkomnar rådet det faktum att 54 länder som har stora problem med undernäring nu anslutit sig till Sun-rörelsen och visar prov på ett politiskt åtagande om att förbättra förhållandena vad beträffar nutrition.

13. Som en del av handlingsplanen stöder rådet kommissionens förslag att utveckla landspecifika faktablad som visar väntade resultat. Målen på nutritionsområdet bör konsekvent införlivas i utformningen av program samtidigt som nutritionskriterier och indikatorer bör införas och övervakas. Rådet stöder dessutom kommissionens avsikt att stärka nationella system för hantering av information om nutrition, att garantera ansvarsskyldighet för och kommunikation av resultat för att bedöma effekterna, även på fältet, av handlingsplanen. Den information som fås fram kan också användas som bidrag till den årliga globala rapporten om nutrition. Tillförlitliga uppgifter på landsnivå kommer att utgöra ett stöd för nationella myndigheter vid beslutsfattandet, resurstilldelningen och policyutvecklingen och dessutom garantera ansvarsskyldighet för och kommunikation av resultat föranledda av genomförandet av handlingsplanen, på global och nationell nivå.

Årlig rapport om EU:s utvecklings- och biståndspolitik

Rådet antog följande slutsatser om årsrapporten om genomförandet av Europeiska unionens utvecklings- och biståndspolitik under 2013.

1. Rådet välkomnar årsrapporten 2014 om genomförandet av Europeiska unionens utvecklings- och biståndspolitik under 2013.¹ Rapporten bidrar på ett avgörande sätt till att främja ansvarsskyldighet och öppenhet. Den förmedlar och visar att den europeiska utvecklingspolitiken är inriktad på resultat.
2. Rådet uppskattar de uttömmande geografiska och tematiska översikterna i rapporten, inbegripet rapporteringen om grundläggande värderingar, och inriktningen på framsteg när det gäller att uppnå EU:s långsiktiga utvecklingsmål samt på hur principerna i agendan för förändring har omsatts i utvecklingsstrategier och insatser.
3. Rådet noterar de stora framsteg som gjorts inom den gemensamma programplaneringen, som har blivit ett centralt inslag i EU:s bidrag till agendan för biståndseffektivitet, och framhåller behovet av att särskilt redogöra för tillvaratagna erfarenheter i kommande rapporter.
4. Rådet välkomnar de fortsatta ansträngningarna på området konsekvent politik för utveckling, där en lång rad insatser har rapporterats, bland annat på landsnivå, framför allt insatser som syftar till en förstärkning av faktaunderlaget, medvetandehöjande och utbildning.

¹ Dok. 12570/14.

5. Rådet noterar med tillfredsställelse den vikt som läggs vid rapportering om samarbete med icke-statliga aktörer och lokala myndigheter samt om den privata sektorns roll och skulle i framtiden gärna se en mer omfattande rapportering om samarbetet mellan den offentliga och privata sektorn. Ansträngningarna att rapportera om genomförandet av den nya given för engagemang i instabila stater noteras positivt.
6. Rådet uppmanar kommissionen att i de kommande årsrapporterna ge mer specifik information om budgetstödsprogram, bland annat tendenser vad gäller utbetalning, samt den andel som program för allmänt budgetstöd och sektorsuppdelat budgetstöd upptar i de viktigaste finansiella instrumenten. I rapporterna bör det även anges på vilket sätt partnerlandets åtaganden och resultat när det gäller demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen har beaktats i beslut om att bevilja budgetstöd. Information bör också ges om hur behovet av att tillhandahålla och trygga tillhandahållandet av livsnödvändiga grundläggande tjänster, i synnerhet till de fattigaste och de mest utsatta, i enlighet med rådets slutsatser om budgetstöd från maj 2012,¹ har beaktats, och hur de tre nya typerna av budgetstöd på medellång och lång sikt har bidragit till fattigdomsminskning, hållbar utveckling och förbättrad samhällsstyrning i dessa partnerländer.
7. Rådet uppmanar kommissionen att i nästa årsrapport bedöma vilka framsteg som gjorts när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen och dra lärdomar inför övergången till målen för hållbar utveckling.
8. Rådet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att i framtida årsrapporter starkare fokusera på förebyggande och bekämpning av korruption, den övergripande strategin för externa konflikter och kriser och EU:s stöd till hållbara förändringar i övergångssamhällen. Rådet skulle också välkomna rapportering om delegerat samarbete.
9. Fokus bör fortfarande ligga på uppfyllandet av åtagandet att minst 20 % av EU:s bistånd ska gå till social integration och människors utveckling och att 20 % av EU:s utgifter ska gå till klimatrelevanta åtgärder, inbegripet hållbar energi, skapandet av en koldioxidsnål, resurseffektiv ekonomi samt hållbart jordbruk, återhämtningsförmåga och anpassning.
10. Rådet uppmanar kommissionen att stärka rapporteringen om jämställdhet. Det skulle uppskattas om EU:s åtgärder för att frigöra flickors och kvinnors potential sattes i fokus.
11. Rådet påminner med eftertryck om behovet av att ytterligare förbättra rapporteringen om resultaten och effekterna av EU:s utvecklingsbistånd, för alla biståndsformer, så att mål och resultat bättre kan kopplas samman, och ser fram emot de förbättringar som kommer att följa av resultatramen för EU:s utvecklingssamarbete i kommande årsrapporter."

¹ Dok. 9371/12.

Avtal om ekonomiskt partnerskap med Västafrika

Rådet bemyndigade på EU:s vägnar undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och de västafrikanska staterna, Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) och Västafrikanska ekonomiska och monetära unionen (Uemoa).

UTRIKES FRÅGOR

Förbindelserna mellan EU och Ukraina

Rådet fastställde EU:s ståndpunkt inför det första mötet i associeringsrådet EU–Ukraina.

EU-frivilliga för humanitärt arbete

EU bekräftade att det inte hade för avsikt att invända mot kommissionens delegerade akt om fastställande av normer för frivilligkandidater och EU-frivilliga för humanitärt arbete.
